

Ο ΑΓΙΟΡΕΪΤΗΣ

Τριμηνιαία έκδοσις
ορθοδόξου μαρτυρίας

ΕΤΟΣ Ζ'

Ιούλιος 1985

Αρ. Φύλλου 33

« ΤΟ ΜΩΡΟΝ ΑΛΑΣ »

Ο αείμνηστος Γέροντας της Αιγίνης, ο προσκα-
τικός π. Γερώνυμος, σέ μιά από τις συζητήσεις του
μέ την «κόρη», της είπε και το έξης χαρακτηριστικόν:
«Πονώ όταν βλέπω κληρικούς εις πλάνην». Και είχε
πράγματι πολύ δίκιο ο σύγχρονος αυτός στάρετς να
λυπᾶται για τους ιερείς αυτούς, εις τους οποίους ή-
το δυνατόν να εφαρμοσθούν ἄριστα οί λόγοι τοῦ ι.
Εὐαγγελίου: «Τυφλός τυφλὸν ἔαν ὀδηγῇ, ἀμφότεροι
εἰς ὁδὸν πεσοῦνται» (Ματθ. 15, 14) καί: «Ἐάν δέ
τὸ ἄλῃς μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται»; (Ματθ. 5, 13).

Δυστυχῶς ὅμως, ὅπως ἀποδεικνύουν τὰ γεγονότα,
οὔτε τὸ "Ἅγιον Ὅρος, ἰδίως στὶς ἡμέρες μας, μπόρε-
σε νὰ παραμείνῃ ἀμέτοχον τοῦ χαρακτηρισμοῦ τοῦ ἀ-
οιδίμου ἀνδρός! Τὸ λέγομεν αὐτὸ μετὰ θλίψεως, διό-
τι εἴμεθα Ἀγιορεῖται καὶ πρέπει νὰ ἐπαινώμεν τὸν Τό-
πον μας, ἀλλὰ προηγουμένως καὶ πάντοτε πρέπει νὰ
ἀληθεύωμεν.

Διότι ποῖος ἀγνοεῖ τὴν στάσιν πού ἐτήρησε ἀπὸ τὸ
1924, ὅταν ἄρχισε νὰ ἐκδηλώνῃ τὸ ἔργον τῆς ἐμπρά-
κτως ἡ αἰσεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ; Ἐπισήμως ἐπολέ-
μησε καὶ συνεχίζει νὰ πολεμῇ μέχρι σήμερον σφοδρό-
τερον τοὺς ἀντισταθέντας καὶ διαμαρτυρηθέντας διὰ
τὴν αἵρεσιν ζηλωτὰς πατέρας, χωρὶς νὰ δείχνῃ, δυστυ-
χῶς, σημεῖα μετανοίας. Ἐνὼ τὰ 60 χρόνια τῆς καινο-
τομίας τῆς αἵρέσεως ἦσαν ὑπερικανὰ νὰ τοὺς θεβαιώ-
σουν περὶ τοῦ δικαίου τοῦ ἀγῶνος τῶν ἀνωτέρω πατέ-
ρων, αὐτοὶ πεισμώνως ἀνέχονται νὰ τοὺς θεωροῦν σχι-
σματικούς καὶ ἀντάρτας!

Ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαετίαν ὁ πατριάρχης Ἀθηνα-
γόρας δὲν ἄφισε ὀρθιον οὔτε ἱερὸν Κανόνα, οὔτε δό-
γμα, καὶ αὐτοὶ τὸν ἐλιβάνιζαν μέχρι πού καὶ στὴν κη-
δεῖα τοῦ ηὐχέθησαν τηλεγραφικῶς, ὅπως ταχθῇ ἐν πα-
ραδείσῳ μετὰ Χρυσοστόμου, Γρηγορίου καὶ Φωτίου!!
Ἐπὶ 13 ἔτη τώρα ὁ διάδοχός του Δημήτριος πράττει
τὰ αὐτὰ, καὶ αὐτοὶ συνεχίζουν νὰ γράφουν: «Τὸ "Ἅγιον
Ὅρος ἀγρυπνεῖ γιὰ τὰ θέματα τῆς πίστεως, ὅπως φα-
νερώνουν πολλές εἰσηγήσεις πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλη-
σίαν... τοῦτο πράττομεν παραμένοντες ἡνωμένοι μετὰ
τῆς Ἐκκλησίας, εἰσηγούμενοι υἱικῶς, μετὰ ταπεινο-
φροσύνης καὶ ἀνευ θορύβου, χωρὶς νὰ δημιουργῶμεν
σκάνδαλα, ἀτίνα δημιουργοῦν οἱ ἐστερημένοι συνέσεως
καὶ πνευματικῆς διακρίσεως ἄνθρωποι, καὶ εἰσακούο-
μεθα ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας». (ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ,
15.3.'85).

Πότε εἰσηκούσθησαν; Γιὸία ἀναστολή τῆς φθορο-
ποιοῦ οἰκουμενιστικῆς τῆς πορείας ἐνήργησεν ἡ Ἐκ-
κλησία Κων)λεως, ἀφοῦ μέχρι σήμερον συνεχίζει νὰ
θεωρῇ τὸν πάπαν μὲ ἀποστολικὴν διαδοχὴν μὴ διακο-
πεῖσαν, μὲ μυστήρια καὶ θείαν Χάριν, διὸ καὶ τὸν μνη-
μονεύει ἀπὸ τὸ 1969 εἰς τὰ δίπτυχά της; Οἱ παλαιοὶ ἐ-
πίσης ἅγιοι πατέρες, πού ἀντιδρούσαν καὶ διέκοπτον
κοινωνίαν μὲ τοὺς κακοδοξοῦντας ἐπισκόπους τῶν καὶ
διὰ πολὺ μικρότερα θέματα, ἦσαν ἐστερημένοι «συνέ-
σεως καὶ πνευματικῆς διακρίσεως»; Ἰδοὺ πού τελικῶς
καταλήγει ἡ δικαιολογία τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐναντίον
τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ ὁμολογητῶν τοῦ παρελθόν-
τος!..

Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ θρηνῇ κανεὶς γιὰ τὸ κατάντη-
μα αὐτῶν τῶν Μοναχῶν, οἱ ὅποιοι ἐνῶ θὰ ἔπρεπε νὰ
ἀποτελοῦν τὴν γρηγοροῦσαν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησί-
ας, αὐτοὶ μετεμορφώθησαν εἰς διακόνους τοῦ Φαναρί-
ου, τὰ τῆς αἵρέσεως καὶ κακοδοξίας ὑπηρετοῦντες;

Καὶ ἂν τὸ κακὸν περιωρίζετο ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μό-
νον, τότε ἡ θλίψις μας θὰ ἦτο ὀλιγωτέρα! ὅταν ὅμως
ἐξέρχωνται τοῦ Ὁρους ἱερεῖς, μοναχοὶ καὶ Καθηγού-
μενοι διὰ νὰ κηρύξουν καὶ φωτίσουν, ἐξομολογήσων
καὶ φρονηματίσουν «ὀρθοδόξως» τοὺς ἐν κόσμῳ ἀδελ-
φούς των, τότε ἡ ὑπόθεσις λαμβάνει δραματικὰς δια-
στάσεις.

Τὴν παρελθούσαν Μ. Τεσσαρακοστὴν π.χ. ὁ πρῶ-
ην πρωτοεπιστάτης τοῦ Ἀγίου Ὁρους π. Θεόκλητος
Διονυσιάτης, παρακλήσει τοῦ ἐπισκόπου Ὑδρας, ἐκή-
ρυξε στὶς Σπέτσες, ἐξυμνήσας τὸν διώκτην τῶν Ὁρ-
θοδόξων κ. Ἱερόθεον καὶ «πεπλανημένον» ἀποκαλέ-
σας τὸν ὁμολογητὴν ἀρχιμανδρίτην π. Χρυσόστομον!
Ἰδοὺ τὰ κριτήρια τῶν αὐγχρόνων κορυφαίων τοῦ Ἀ-
γίου Ὁρους! Πῶς εἶναι δυνατόν κατόπιν τούτου νὰ
μὴ γίνῃ ἡ ἔνωσις μιά ὥρα συντομώτερα;

Ὡς δὲ μᾶς πληροφοροῦν δι' ἐπιστολῶν των πι-
στοὶ ἐξ Ἀμερικῆς καὶ Αὐστραλίας, ἀγιορεῖται ἱερο-
μόναχοι (τῶν νέων ἀδελφοτήτων) ἐπισκεπτόμενοι τὸν
τόπον τους κηρύττουν ὅτι πακοήν στοὺς ἐκεῖ
«ὀρθοδόξους» ἐπισκόπους, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀπεμπολή-
σει ἱερὸς Κανόνας καὶ Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξι-
ας. Καὶ τοῦτο, διότι ὡς τονίζουν οἱ ἀνωτέρω Ἀγιο-
ρεῖται, καὶ αὐτοὶ παρομοίως πράτ-
τουν ἐν Ἀγίῳ Ὁρει, μνημονεύοντες

τόν πατριάρχην καὶ ὑπακούοντες εἰς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν!

Διὰ δὲ τὸν ὁμολογητὴν ἱερέα π. Γ. Λούταν, τὸν ὁποῖον «καθήρεσεν» ὁ Αὐστραλίας Στυλιανός, ἐπειδὴ ἠκολούθησε τὸ π. ἡμερολόγιον, οἱ ἀνωτέρω Ἀγιορεῖται (τῆς Ἱ. Μονῆς Γρηγορίου, ὡς ἐπληροφορήθημεν), εἶπαν τὰ ἐξῆς εἰς μίαν συγκέντρωσιν πιστῶν: «Στὴν Ἐκκλησίᾳ του νὰ μὴν πηγαίνετε, διότι εἶναι καθηρημένος καὶ τὰ μυστήριά του ἄκυρα. Εἶναι σάν νὰ πᾶτε σ' ἕνα σπῆτι καὶ νὰ πιῆτε ἕνα ποτήρι κρασί. Τὸ ἕνδι εἶναι καὶ ἡ Θ. Κοινωνία πού παίρνετε ἐκεῖ»!! "Ετσι, ἐνῶ οἱ παλαιοὶ Ἀγιορεῖται ἐστήριζον τοὺς ἐν κόσμῳ πιστοὺς στὴν Ὁρθοδοξίᾳ, οἱ νεώτεροι τοὺς διδάσκουν τὴν παραμονὴν στὴν κακοδοξίαν καὶ αἵρεσιν!

"Οὕτως τραγικὸν καὶ νὰ τὸ ἀκούη κανεὶς πῶς ἐφθάσε εἰς τοιαύτην παρακμὴν τὸ Ἀγιορεϊτικὸν Μοναχικὸν τάγμα!

Ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται

Σημειωτέον ὅτι ἡ ἱστορία αὕτῃ συνεχίζεται ἀπὸ τὸ 1924. Βεβαίως τότε δὲν εἶχαν τόσο ἀπελπιστικὴν ὕψιν τὰ πράγματα, διότι ἡ αἵρεσις ἦτο ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς, καὶ διότι οἱ ἀνιδράσαντες Ἀγιορεῖται ἦσαν ἱκανοὶ τὸν ἀριθμὸν, συστήσαντες μάλιστα καὶ «Ἱερὸν Σύνδεσμον Ζηλωτῶν Ἀγιορεϊτῶν Μοναχῶν», εἰς ὃ καταστατικὸν τοῦ ὁποῖου, μετὰ τῶν ἄλλων, ἐγράφετο: «Καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ αἵρεσις καὶ ἡ κακοδοξία συμμαχήσασα μετὰ τῆς δῆθεν ἐπιστήμης προσβάλλει καὶ καταπολεμεῖ τὴν Ὁρθοδοξίαν, οὐχὶ κατὰ μέτωπον καὶ ἀρρενωπῶς, ἀλλ' ὑποῦλως καὶ σατανικῶς, διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν προσελκύσεως ἐκείνων, οἵτινες ἐτάχθησαν ἐπικεφαλῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας... εὐσεβεῖς μοναχοὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους... προθυάνομεν εἰς τὴν σύμπληξιν τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου, σκοποῦντος τὴν καταπολέμεισιν πάσης αἵρετικῆς καινοτομίας, εἰσαχθείσης ἢ εἰσαχθησομένης εἰς τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν... Θὰ διωχθῶμεν! Ἀλλὰ τίς ἐξ ἡμῶν κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ διωγμοῦ θὰ λησμονήσῃ τοὺς λόγους ἐκείνους τοῦ Σωτῆρος προειπόντος ὅτι «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον»; Τίς τὴν στιγμήν ἐκείνην δὲν θὰ ἀντλήσῃ θάρρος ἐκ τῆς φωνῆς τοῦ Παύλου δογματίζοντος, ὅτι «πάντες οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν διωχθήσονται»; Τίς δὲν θὰ ἀνωλογισθῇ τὴν στιγμήν ἐκείνην τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν, ἥτις τὸν ἀναμένει κατὰ τὴν μεγάλην ἡμέραν, καθ' ἣν ἀπολογούμενος ἐπὶ τοῦ φρικτοῦ θήματος τοῦ Χριστοῦ θὰ δικαιούται νὰ ἐπαναλάβῃ τοὺς λόγους τοῦ Παύλου: ὅτι «ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐν αἷς ἄνθρωποι πονηροὶ καὶ γόητες προέκοψαν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι, ἐγὼ ἔμεινα ἐν οἷς ἔμαθον καὶ ἐπιστάθην, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθον»; ("Ἀγκυρα τῆς Ὁρθοδοξίας, Ἀθῆναι 1926, σ. 3 - 5).

Καὶ ὁὕτως ἐγένετο ὡς τὸ ἔγραψαν! Ἐδιώχθησαν καὶ μέχρι σήμερον διώκονται, ὅσοι ἀντιδρῶν ἐργῶ ἢ λόγῳ, μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν συντελούμενην προδοσίαν. Πρόσφατον πρὸς ἀπόδειξιν παράδειγμα ἔστω ἡ ἀπέλασις ὑπὸ τῆς Ἱ. Κοινοτήτος τοῦ ἐξαρτηματοῦ ζηλωτοῦ μοναχοῦ τῆς Μονῆς Δοχειαρίου π. Δα-

μμανοῦ, ὁ ὁποῖος ἐδιώχθη συστηματικῶς ὑπὸ τῆς Μονῆς του διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι ἦτο ζηλωτής! Κατωτέρω δημοσιεύομεν ἐπιστολὴν τοῦ ἀπελαθέντος πρὸς τὸν Διοικητὴν Ἀγίου Ὁρους.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΙΣ ΚΑΡΥΑΣ

Ἐξοχώτατε κ. Διοικητά,

Ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα Καρυῶν ἔλαβα γνῶσιν τῆς ἐντολῆς Σας, διὰ τῆς ὁποίας με ἐκδιώκετε τοῦ Ἀγίου Ὁρους ὅπου ἐπὶ 15ετίαν μονάζω.

Ἡ συγκατάθεσις Σας νὰ δώσετε ἀνέπειαν καὶ νὰ καλύψετε με μανδύαν νομιμότητος τὰς κατὰ παράβασιν σωρείας ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου Α.Ο. καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, ἀντισυνταγματικές, ἀντιχριστιανικές, ἀλλὰ καὶ παρὰ πάσαν ἐννοίαν δικαίου καὶ ἠθικῆς ἀποφάσεις τῶν Ὁρθοδοξομάχων καλογήρων τῆς Ἱ. Μ. Δοχειαρίου, Σὰς καθίστα ὑπόδικον.

Ἐπειδὴ ἡ πείρα με δίδαξε ὅτι ἡ ὁδὸς τῆς νομικῆς διαδικασίας διὰ τὴν ἀκύρωσιν τῆς παρανόμου διαταγῆς σας ὡς χρονόβρος, ἀποβαίνει ἐν τέλει εἰς ἔαρος μου, Σας γνωρίζω ὅτι: ΑΡΝΟΥΜΑΙ ΝΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΘΩ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΜΟΝ ΤΑΥΤΗΝ ΔΙΑΤΑΓΗΝ ΣΑΣ.

Ἡ ἀντισυνταγματικὴ ἀπόφασίς Σας τὴν ὁποίαν προσπαθεῖτε νὰ μοὶ ἐπιβάλετε ἐξεδόθη ἐπειδὴ θέλω νὰ τηρήσω ἀπαρεγκλίτως τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν καὶ Ὁμολογίαν μου καὶ ἐπειδὴ ἀρνούμαι τὴν Ἐκκλησιαστικὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν προσκυνημένων οἰκουμενιστῶν καλογήρων τῆς Ἱ. Μ. Δοχειαρίου. Προσπαθεῖτε δὲ οὕτω διὰ τῆς βίας καὶ δυναστείας νὰ παραδίδαστε τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν τὴν ὁποίαν χορηγεῖ τὸ ἑλληνικὸν Σύνταγμα εἰς πάντα Ἑλληνα πολίτην. Ἡ πράξις Σας αὕτῃ ἐνθυμίζει στυγνὸν Δικτατορικὸν καθεστῶς, ἀφοῦ μοὶ ἐπιβάλλετε ποινὴν δίχως καὶ νὰ μοὶ δώσετε τὸ δικαίωμα νὰ ἀπολογηθῶ, δικαίωμα τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζουν εἰς τοὺς ὑπηκόους των καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ στυγναὶ τυραννίαι ὑπαναπόκτων χωρῶν.

Πρέπει ὅμως νὰ γνωρίζετε ὅτι δὲν αἰτήκω εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνων ὅπου λέγουν: «σφάζε με ἀγῶ μου ν' ἀγιάσω», καὶ τοῦτο διότι δὲν πρόκειται νὰ φανῇ ἐπίορκος τῶν ἱερῶν ὑποσχέσεων, ἃς ἔδωκα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ κατὰ τὴν φρικτὴν ὥραν τῆς εἰς μεγαλόσχημον Μοναχὸν κουρᾶς μου, καὶ οὐδέποτε θὰ ἐγκαταλείψω τὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅπου ἐτάχην νὰ παραμείνω ἕως θανάτου.

Ἐάν δὲ θελήσετε νὰ χρησιμοποιήσετε βίαια καὶ δυναστικά μέτρα κατ' ἐμοῦ, εἰμαι ἀποφασισμένος ν' ἀμυνθῶ διὰ παντὸς μέσου καὶ τρόπου, ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΘΑ ΔΥΝΗΘΗΤΕ ΝΑ ΜΕ ΒΓΑΛΕΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΝΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ.

"Ἐλθετε, λοιπόν, Σὰς ἀναμένω. ΜΟΛΩΝ ΛΑΒΕ.

Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ.

Δ α μ ι α ν ὀ ς Μ ο ν α χ ὀ ς.

Καὶ μόνον ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς εἶναι ἱκανὴ νὰ πείσῃ κάθε ἀπρόκατάλυτον ἀναγνώ-

στην, ότι κάτι δεν πάει καλά στο "Άγιον Όρος". Γίοιον; Η ὁρθόδοξος πορεία και ὁμολογία του, ἀφοῦ ἀπροκαλύπτως πλέον διώκει ὅσους θελήσουν νά μή προσκυνήσουν Δημήτριον καί τούς δορυφόρους του. Ρόλον πρωταγωνιστοῦ εἰς τόν διωγμόν αὐτόν παίζουν αἱ νέαι ἀδελφότητες, πλείσται τῶν ὁποίων ἔχουν ἡγουμένους ὀργανωσιακῆς ὕψης καί ψυχολογίας εἰς τῶν ὁσίων μάλιστα, ὁ Αἰμιλιανός Σιμωνόπετρας, πρὸ ἐτῶν, ἐνώπιον τῆς πατριαρχικῆς ἐξαρχείας, ἐδήλωσε τὰ ἐξῆς: «Δι' αὐτὸ ἐνώπιον Ὑμῶν, Ἄγιε Πρόεδρε, ὁμολογῶ, ὅτι ἡ ἀφοσίωσίς μου πρὸς τὴν Μητέρα Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν εἶναι τοιαύτη, ὥστε θά προετίμω νά πλανῶμαι, ἀλλὰ νά ἔχωμαι στερεῶς τῆς Ἁγίας Μητροῦς Ἐκκλησίας, παρὰ νά ἀληθεύω ἀνεξαρτήτως ἀπ' αὐτὴν, διότι δὲν θά ἔχω τὴν βεβαιότητα ὅτι πατῶ σὲ ἐδαφος ἀσφαλές!». Ἀπαιτοῦνται ἄρα γε σχόλια διὰ μίαν τοιαύτην ὁμολογίαν, ὑπενθυμίζουσα ἄριστα τὰς παρομοίας γενομένης ὑπὸ πεπτωκότων κληρικῶν κατὰ τὴν εἰκονομαχικὴν αἵρεσιν;

Δὲν θλιβόμεθα διὰ τούς διωκαμένους, ἀλλὰ διὰ τούς διώκτας. Οἱ διωκόμενοι πορεύονται τὴν μακαρίαν ὁδὸν τῶν ὁμολογητῶν ἁλλοῖμονον ὅμως εἰς ἐκείνους ποὺ τούς διώκουν προκειμένου νά φανοῦν ἀρεστοὶ εἰς τὴν κακοδοξοῦσαν Προϊσταμένην των ἀρχὴν καί τούς ὁπαδοὺς των. Διότι, τίς ἀγνοεῖ, ὅτι διὰ τοῦ διωγμοῦ ἐπιθυμοῦν νά σταματήσουν τὴν παραφωνίαν τῶν ἀντιδρώντων, ὥστε ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ νά μὴν ἀντιληφθῇ τί συμβαίνει στοὺς «Περιθόλι τῆς Παναγίας»;

Εἰς κέντρα ὅμως λακτίζουν! "Ὅταν ἀκριβῶς θά πλησιάσῃ ἡ στιγμή ν' ἀναφωνήσουν: «Ἐπιτέλους, ἀπηλλαγμέν τῶν Ζηλωτῶν», τότε θά ἐμφανισθοῦν δεκάδες καὶ ἑκατοντάδες νέοι ζηλωταί, οἱ ὁποῖοι θά ἔχουν τελικῶς ἀντιληφθῇ τὴν ἐπιτελουμένην προδοσίαν καὶ θά προσέλθουν, ἔστω καὶ καθυστερημένα, νά προστεθοῦν στοὺς μέτωπο τῶν ἀγωνιζομένων ἀπὸ τὸ 1924 κατὰ τῆς κακοδοξίας Ἀγιορειτῶν Πατέρων.

Ἀφοῦ λοιπὸν τὸ "Ἄγιον Όρος" ἐπίσημως καὶ διὰ ποικίλων ἀμαρτωλῶν προφάσεων διώκει ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ τούς ἐνισταμένους κατὰ τῆς αἱρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ζηλωτάς, μιμουμένους εἰς τοῦτο κατὰ πάντα τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν, ἥτις μόλις πρὸ ἔτους —ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ὁμολογητῶν τῶν Σπετσῶν καὶ τοῦ διωγμοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ Ἱεροθέου Ὑδρας—, ἀπέδειξε ἐαυτὴν διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὸν καλλίτερον σύμμαχον τῶν Οἰκουμενιστῶν τοῦ Φαναρίου, ἃς σταματήσῃ, λέγομεν, νά διακηρύσῃ ὑποκριτικῶς ὅτι τυγχάνει προασπιστῆς καὶ φύλαξ τῶν Ἱ. Παραδόσεων. Ἡ πραγματικότης τὸ δικαπεῦδει ἀνελέητα, ὅπως ἀνελέητος θά εἶναι καὶ ἡ κρίσις τοῦ Κυρίου τὴν ἡμέραν Ἐκείνην πρὸς ὅλους ἐκείνους ἐκ τῶν ἀρνησικόσμων κατοίκων του, οἱ ὅποιοι οὔτε οἱ ἴδιοι ἠθέλησαν νά πορευθοῦν εἰς τὰ ἴχνη τῶν ἁγίων ὁμολογητῶν προκατόχων των, οὔτε τούς ἀκολουθήσαντας καὶ μιμηθέντας αὐτοὺς ἐπήνεσαν, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐδίωξαν ποικίλως, ἔργῳ καὶ λόγῳ.

Θ. Μ.

Ὁ ὁμολογητὴς τῶν Σπετσῶν

Στις 21 Μαΐου 1985 (ν. ἡμ.) ἐγένετο εἰς τὸ Μοναμελὲς Πλημμελειοδικεῖον Πειραιῶς ἡ δίκη τοῦ π. Χρυσοστόμου Σπύρου, τοῦ γνωστοῦ ὁμολογητοῦ τῶν Σπετσῶν, κατηγορουμένου ἐπὶ ἀντιποιήσῃ ἀρχῆς.

Ἀπὸ τις 9 π.μ. διάδρομοι καὶ αἰθουσα δικαστηρίου ἦσαν κατάμεστοι ἀπὸ πιστοὺς τῶν Σπετσῶν — ὁπαδῶν τοῦ Γέροντος — καὶ εὐσεβεῖς Ἀθηναίους, οἱ ὁποῖοι ἐπικροτοῦν καὶ συμπορεύονται μετὰ τοῦ ἀνωτέρω ἀρχιμανδριτοῦ. Συνήγοροι καὶ μάρτυρες ὑπερασπίσεως ὑπῆρξαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἄριστοι, ἀποδείξαντες διὰ ἀκαταμάχητων ἐπιχειρημάτων τὸ ἀδίκον τῆς καθαιρέσεως καὶ συνεπῶς τὸ ἀνύπαρκτον τῆς ἀντιποιήσεως. Τὸ ἐνθουσιαστικὸν στοιχεῖον ἦτο ἔκδηλον καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς δίκης, ἡ ὁποία μετὰ τὰ δύο διαλείμματα ἐκράτησε 7 1/2 ὥρες!

Κατ' αὐτὴν ἐδόθη ἀρίστη εὐκαιρία νά στηλιτευθῇ ἡ αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ νά ἐπαινεθῇ ἡ ὁμολογιακὴ στάσις τοῦ π. Χρυσοστόμου, ὁ ὁποῖος συμφῶνως πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον Παράδοσιν τυγχάνει ἀκαθάρτεος, ὡς ἦσαν καὶ ὁ Μ. Ἀθανάσιος καὶ ἁγ. Χρυσόστομος, καίτοι εἶχον «καθαίρεθῇ» ὑπὸ Συνόδων, ἀκριβῶς ἐπειδὴ εἶχαν μετὰ τὸ μέρος τους τὴν

ἀληθειάν. Ἡ δίκη ἀνεβλήθη διὰ νά προσκληθοῦν νέοι μάρτυρες.

Ὅσοι χαίρωμεθα διὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ π. Χρυσοστόμου καὶ τῶν μοναζουσῶν ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν πρέπει νά προσέξωμεν τὸ ἐξῆς: Γέροντας καὶ μονάζουσας δὲν ἔχουν ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνειν. Πρέπει νά ἀποκτήσουν τὴν στέγην των. Ὁ ἐρχόμενος χειμῶνας πρέπει νά τοὺς θρῇ στοὺς δικούς τους μοναστικὸν περιβάλλον. Κανεὶς δὲν πρέπει νά μείνῃ ἀπαθής. Στήλητες ἡμεῖς, ὅχι αὐριο, τὴν βοήθειά σας στὴν κατωτέρω διεύθυνσιν: Καθηγουμένην Ἑλισάβετ Βρονταμίτου, 18050 Σπέτσες.

«Συντηρητικοί» καὶ Ὁρθοδοξία

Ὅπου κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐσημειώθη ὁρθόδοξος ἀντίδρασις κατὰ τῆς αἱρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ δημιουργία Ὁρθοδόξου κατὰ πάντα θυσιαστηρίου, πρῶτοι καὶ καλλίτεροι σύμμαχοι τοῦ διώκτου τοπικοῦ ἐπισκόπου οἱ πιστοὶ τῶν Θρησκευτικῶν Ὁργανώσεων! Ἐνῶ ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μεριά λένε ὅτι δὲν συμφωνοῦν πρὸς τὴν αἵρεσιν καὶ τὰς ἀντικανονικὰς ἐνεργείας τοῦ ἐπισκόπου των (πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν μποροῦμε νά τοὺς τὸ ἀμφισβητήσωμεν, ὡς φαίνεται

καὶ ἀπὸ τὰ περιγραφόμενα εἰς τὴν «Σπίθαν» τοῦ Ἀπριλίου ἐ.ε. τοῦ Σεβ. κ. Αὐγουστίνου, ἡ ὁποία ἐγράφη ἀκριβῶς διὰ τὰ πρὸς ταῦτα καὶ εἰρηνεύσῃ αὐτοὺς τοὺς διαμαρτυρομένους ὁπαδοὺς του ἐν Αὐστραλίᾳ, μερικοὺς ἐκ τῶν ὁποίων οἱ Ἀγιορεῖται πνευματικοί, συμμαχοῦντες μετὰ τοῦ κ. Στυλιανοῦ τοὺς ἐπέβαλον ἀκοινωνησίαν διὰ τὰς... ἀταξίας των!), ἀπὸ τὴν ἄλλην θεωροῦν ὡς σχισματικούς τοὺς μὴ παραμείναντας, ὡς αὐτοί, μόνον στὰ λόγια, ἀλλὰ προχωρήσαντας καὶ εἰς τὴν σώζουσιν πρᾶξιν, διακόψαντες ἐκκλησιαστικὴν κοινωνίαν μετὰ τοῦ κακοδοξοῦντος ποιμένος, ὡς ἐντέλλεται σχετικῶς ἡ Ἱερὰ τῆς Ἐκκλησίας Παράδοσις.

Πρόσφατον, κλασικὸν δὲ παράδειγμα ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω, ἡ ὁμολογία τοῦ ἱερέως π. Γ. Λούτα εἰς Αὐστραλίαν. Καίτοι διέκοψεν κοινωνίαν μετὰ τὸν οἰκουμενιστὴν ἀρχιεπίσκοπον Στυλιανόν, ἀκολουθήσας τὸ πάτριον ἐορτολόγιον μετὰ ἀποτελεσματικῶν του, οἱ «Καντιωτικοί» τῆς περιοχῆς του τὸν ἀποκαλοῦν παρὰ ταῦτα σχισματικόν, ἐπειδὴ τὸν καθήρεσαν φιλοῖς γράμμασι ὁ κ. Στυλιανός! Καὶ στίς Σπέτσες ἐξ ἄλλου τὸ αὐτὸ δὲν συνέβη; Ποῖος ἐστάθη ὁ μεγαλύτερος σύμμαχος τοῦ μοναχομάχου καὶ διώκτου ἐπισκόπου; οὐχὶ ὁ Καντιωτικὸς ἀρχιμ. π. Δανιὴλ Ἀεράκης; Καὶ τώρα ποῖος συνεχίζει τὴν τακτικὴν τοῦ π. Δανιὴλ, οὐχὶ ὁ προσφάτως νεοχειροτονηθεὶς «Καντιωτικὸς» π. Σεραφεὶμ Στεργιούλης;

Ἔτσι, ὡς ἀποδεικνύεται πλέον διὰ τῶν πραγμάτων, αἱ θρησκευτικαὶ ὁργανώσεις δημιουργοῦν πράγματι ὁπαδοὺς τῆς αὐτῆς δομῆς καὶ ψυχολογίας μετὰ τοὺς διευθύνοντας τὴν ὁργάνωσιν, κληρικοὺς δηλαδὴ καὶ λαϊκοὺς πού οὔτε οἱ ἴδιοι πολεμοῦν πατερικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς τὴν αἵρεσιν, ἀρκοῦμενοι στὰ λόγια καὶ τίς ἀπειλές, οὔτε τοὺς ὀλίγους πού ἀντιδροῦν ὀρθοδόξως, ὡς οἱ πάλαι ὁμολογηταί, παραδέχονται. Ἔτσι ἀπετέλεσαν τὸν τύπον τοῦ σ ο υ ν τ η ρ η τ ι κ ο ὕ, ἕνα ἀλλόκοτο καὶ ἀντορθόδοξο σχῆμα πιστοῦ καὶ κληρικοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἱερός συγγραφεὺς τῆς Ἀποκαλύψεως ἔγραψεν: «Οὕτως ὅτι χλιαρὸς εἶ, καὶ οὔτε ζεστός οὔτε ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου». Περὶ αὐτῶν ὁμως περισσότερα εἰς μίαν προσεχὴ ἐκδόσιν μας.

Πέμπτη γάλαγξ... ρασοφοροῦσα

Φίλος ἱατρός, ὁ ὁποῖος ἔζησε ἔτη πολλὰ στὸ ἐξωτερικόν, μᾶς ἔλεγε πρὸ καιροῦ, ὅτι ὑπάρχει στὴν ΝΔ Ἀγγλίαν εἰδικὴ Σχολή, ἡ ὁποία ἐκπαιδεύει νέους πού τοὺς ἐξαποστέλλει ἐν συνεχείᾳ στίς Ὀρθόδο-

ξες χώρες, διὰ τὰς... βαπτισθῶν καὶ τὰς γίνων ὀρθόδοξοι καὶ μάλιστα Παλαισημερολογίται (ἀμφοτέρων τῶν τύπων), στὴν δὲ οὐσίᾳ πράκτορες τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτικῆς, ὡς ἐκεῖνος ὁ περιθόητος Μπάλφουρ τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, πού ἔδρασε τόσο πολὺ στὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Ἀθῶνα.

Καθ' ἡμᾶς ἤδη ἀπὸ τὸ 1970 τέτοια πρόσωπα δροῦν στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ στίς παρατάξεις τῶν ΓΟΧ Ἑλλάδος, χωρὶς νὰ σημαίνῃ ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ θρησκευτικοὶ κατ'ἀσκοποι προέρχονται μόνον ἐξ Ἀγγλίας. Ἦδη πρὸ 150 ἐτῶν ὁ ἱερομάρτυς Κοσμάς Φλαμιᾶτος, ὠμίλησε καὶ περὶ Ἑλλήνων «ρασσοφόρων ὑποκριτῶν» δρώντων ἐν Ἀγίῳ Ὄρει! Ἑλλάς, Ρουμανία, Αὐστραλία, Σερβία, Ἱεροσόλυμα εἶναι τὰ κυριώτερα κέντρα δράσεως τῶν ἀτόμων αὐτῶν, καὶ γενικῶς ὅπου ὑπάρχουν σφριγῶσαι Κοινότητες γησιῶν Ὀρθοδόξων. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν λόγον βλέπομεν μετὰ μεγίστης θλίψεως τὰς ἀδοκίμους καὶ ἀστραπιαίας χειροτονίας εἰς ἐπίσκοπους διαφόρων προσηλῶτων στὴν Ὀρθοδοξίαν παπικῶν, ἀνευ οὐδεμιᾶς προηγουμένης Κανονικῆς δοκιμασίας των, ὥστε νὰ ἐλεγχθῇ ἡ σταθερότης των καὶ εὐλικρίνεια καὶ μάλιστα ὁ χ α ρ α κ τ ῆ ρ τοῦ ζήλου των! Πρὸς τί λοιπὸν αὐτὴ ἡ σπουδή, διὰ τὰς κλαύσωμεν κατόπιν ἐπὶ ἐρείπιων νέων σχισμάτων;

Ἦδη εἰς ἐξ αὐτῶν, ξυρισμένος ὡς γαμπρός (καὶ μόνον δι' αὐτὸ δὲν ἔπρεπε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ γίνῃ ἐπίσκοπος), παίζει τὸν διασπαστικὸν τοῦ ρόλον στοὺς κόλπους τῶν ἐνισταμένων. Προσληφθεὶς ἀνευ δοκιμασίας προήχθη ἀμέσως εἰς ἐπίσκοπον, ἐνῶ εἶχε μίαν ἐνορίαν νὰ ποιμάνῃ μόνον εἰς Σαρδηνίαν! Ἔτσι ἡ διακονία του ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς χειροτονίας του μέχρι σήμερον συνίσταται εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν δημιουργίας σχισμάτων στοὺς κόλπους τῶν Γ.Ο.Χ.!

Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ χειροτονηθέντες εἰς Πορτογαλίαν καὶ Ἰσπανίαν δὲν ἐγένοντο μετὰ τὰ αὐτὰ κριτήρια; Καὶ αὐτοὶ τώρα κινοῦνται πρὸς δημιουργίαν ἀνεξαρτήτου Συνόδου, ὥστε νὰ ἐφαρμόσουν ἰδικὸν τοὺς ρυθμὸν Ὀρθοδοξίας εἰς Εὐρώπην. (Καὶ ἡ ὁμάς ὁμως Παϊσίου ἐν Ἀμερικῇ πρὸς τὰ ἐκεῖ δὲν πορεύεται;) Ἦ εἶναι δυνατόν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὁ πολὺς τῶν ζήλος ὠδήγησεν τοὺς ἀνωτέρω προσηλῶτους στοὺς κόλπους τῶν Γησιῶν; Ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς ξυρισμένος ἐπίσκοπος τῆς Σαρδηνίας, προηγουμένως εἶχε ζητήσῃ στέγην εἰς ὅλας τὰς Νεοσημερολογητικὰς δικαιοδοσίας τῆς Εὐρώπης, καὶ ὅταν ἀπέτυχε, ἐσκέφθη τοὺς... ΓΟΧ Ἑλλάδος!

Δυστυχῶς, ὡς ἀποδεικνύεται, πάντα τυγχάνουν ἀποίμαντα καὶ ἀπρονόητα στοὺς κόλπους τῶν Παλαισημερολογιτῶν, πρὸς μεγίστην χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν τῶν ὑπεναντίων.

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος: Ἱερομόναχος Καλλίνικος — Καψάλα — 63086 Καρυαί, ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ
Συνδρομή: προαιρετική.

Τυπογραφείο: Θ. Θεοδωρόπουλος - Ἀν. Νάγιας ο.ε. Κορίννης 7 — Ἀθήνα Τ.Τ. 105 53 — Τηλ. 32.16.295